

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 22ας Μαρτίου 2007*

Στην υπόθεση T-364/05,

Saint-Gobain Pam SA, με έδρα το Νανσύ (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους
J. Blanchard και G. Marchais, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τον A. Rassat,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Propamsa, SA, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Απριλίου 2005 (υπόθεση R 414/2004-4) σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού σημείου PAM PLUVIAL, εκδοθείσας επί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ των Propamsa, SA, και Saint-Gobain Pam SA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές,
γραμματέας: E. Coulon, γραμματέας

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Σεπτεμβρίου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Ιανουαρίου 2006,

έχοντας υπόψη την προφορική διαδικασία, όπου η επ' ακροατηρίου συζήτηση, ορισθείσα για τις 7 Δεκεμβρίου 2006, δεν πραγματοποιήθηκε λόγω μη εμφανίσεως των διαδίκων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα, Saint-Gobain Pam SA, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα,

σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

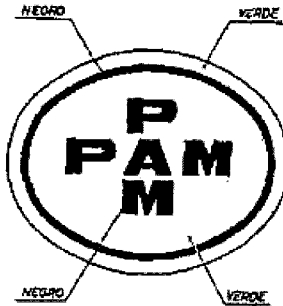
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (στο εξής: ζητούμενο σήμα) είναι το λεκτικό σημείο PAM PLUVIAL.

- 3 Κατόπιν δύο περιορισμών του καταλόγου των προϊόντων που καλύπτονταν αρχικά από την αίτηση καταχώρισεως σήματος, στους οποίους προέβη η προσφεύγουσα στις 9 Οκτωβρίου 2000 και στις 29 Μαΐου 2000 και τους οποίους δέχθηκε το ΓΕΕΑ, αντιστοίχως, στις 11 Οκτωβρίου 2000 και στις 4 Ιουλίου 2002, τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 6 και 17 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, και αντιστοιχούν στις ακόλουθες περιγραφές:
 - «Σωλήνες μεταλλικοί ή με βάση μέταλλο, σωλήνες από χυτοσίδηρο, μεταλλικές συνδέσεις για τα προαναφερόμενα προϊόντα» (κλάση 6)

 - «Μη μεταλλικές συνδέσεις για μη μεταλλικούς άκαμπτους σωλήνες» (κλάση 17).

- 4 Η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* 61/2001 στις 16 Ιουλίου 2001.

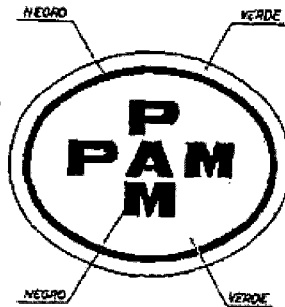
- 5 Στις 20 Σεπτεμβρίου 2001, η Programsa, SA, άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, κατά της καταχώρισεως του ζητηθέντος σήματος.
- 6 Η ανακοπή στηριζόταν στα ακόλουθα προγενέστερα δικαιώματα:
- το εικονιστικό σήμα που καταχωρίστηκε στην Ισπανία στις 26 Ιουλίου 1976 με αριθμό 737992 για τα «οικοδομικά υλικά» (κλάση 19) και αναπαράγεται κατωτέρω (στο εξής: προγενέστερο σήμα):

- το εικονιστικό σήμα που καταχωρίστηκε στην Ισπανία στις 26 Ιουλίου 1976 με αριθμό 120075 για τα «τσιμέντα» (κλάση 19) και αναπαράγεται κατωτέρω:

PAM

- τη γαλλική ονομασία του διεθνούς εικονιστικού σήματος που αναπαράγεται κατωτέρω και το οποίο καταχωρίστηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1981, με αριθμό 463089, για την Αυστρία, τις χώρες της Μπενελούξ, τη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία για «κόλλες βιομηχανικής χρήσης» (κλάση 1) και «οικοδομικά υλικά (μη μεταλλικά), σε φυσική ή κατεργασμένη μορφή» (κλάση 19):

- 7 Η ανακοπή στρεφόταν καθ' όλων των προϊόντων που αφορούσε η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.
- 8 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής συνίστατο στον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ, αφενός, του ζητούμενου σήματος και, αφετέρου, των τριών σημάτων που μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 6, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 9 Με απόφαση της 29ης Μαρτίου 2004, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας για την καταχώριση κοινοτικού σήματος. Το τμήμα ανακοπών διευκρίνισε, καταρχάς, ότι η σύγκριση μεταξύ των προϊόντων τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα έπρεπε να γίνει λαμβανομένων υπόψη, αφενός, όλων των προϊόντων τα οποία αφορούσε το

ζητούμενο σήμα, ανεξαρτήτως της τρέχουσας ή σχεδιαζόμενης χρήσεώς τους από την προσφεύγουσα, και, αφετέρου, όλων των προϊόντων για τα οποία ήταν καταχωρισμένα τα προβαλλόμενα κατ' ανακοπή σήματα, καθόσον η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως των προγενεστέρων σημάτων κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94. Περαιτέρω, το τμήμα ανακοπών θεώρησε ότι οι μεταλλικοί ή μη μεταλλικοί σωλήνες και τα οικοδομικά υλικά που προσδιορίζονταν με τα προγενέστερα σήματα ήταν παρόμοια προϊόντα. Τα τελευταία αυτά προϊόντα κάλυπταν τουλάχιστον τους μη μεταλλικούς σωλήνες που είχαν την ίδια φύση και την ίδια λειτουργία, προορίζονταν για τους ίδιους χρήστες και μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σε συνδυασμό ή εναλλακτικά προς τους μεταλλικούς σωλήνες. Το τμήμα ανακοπών έκρινε επίσης ότι οι συνδέσεις για τους μεταλλικούς ή μη μεταλλικούς σωλήνες, τις οποίες αφορούσε το ζητούμενο σήμα, και τα οικοδομικά υλικά, στο μέτρο που είναι απαραίτητες για τη συναρμολόγηση ή την επισκευή των μεταλλικών και μη μεταλλικών σωλήνων, ήταν παρόμοια προϊόντα. Τέλος, όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι το κυρίαρχο στοιχείο των σημάτων συνίστατο στον όρο «ram» και ότι, ως εκ τούτου, τα σήματα αυτά ήταν σε μεγάλο βαθμό παρόμοια, καθόσον η οπτική και ακουστική ταυτότητα του κυρίαρχου στοιχείου των σημείων αρκούσε προς αντιστάθμιση των οπτικών και ακουστικών διαφορών που υπήρχαν μεταξύ των μη κυρίαρχων μερών τους. Βάσει αυτών των σκέψεων, το τμήμα ανακοπών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων στην Ισπανία και στη Γαλλία για το σύνολο των επιμάχων προϊόντων.

- 10 Στις 26 Μαΐου 2004, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 11 Με απόφαση της 15ης Απριλίου 2005 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 19 Ιουλίου 2005, το τέταρτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας και επικύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών.
- 12 Το τμήμα προσφυγών απέρριψε, καταρχάς, ως εκπρόθεσμη την αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως των σημάτων επί των οποίων στηριζόταν η ανακοπή, αίτηση την οποία η προσφεύγουσα διατύπωσε στο υπόμνημα με το οποίο εξέθεσε τους λόγους της προσφυγής. Συναφώς, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η αίτηση

αυτή έπρεπε να υποβληθεί οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής, ήτοι μέχρις ότου το ΓΕΕΑ πληροφορήσει τα ενδιαφερόμενα μέρη για την περάτωση της διαδικασίας αυτής, και δεν μπορούσε να υποβληθεί για πρώτη φορά κατά το στάδιο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

- 13 Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών, αφού προέβη σε σύγκριση του ζητούμενου σήματος με το προγενέστερο σήμα, κατέληξε στο ότι τα εν λόγω σήματα ήταν γενικώς παρόμοια, λαμβανομένης υπόψη της ηχητικής και οπτικής ταυτότητας του κυρίαρχου λεκτικού τους στοιχείου «ram», η οποία υπερίσχυε των οπτικών και ηχητικών διαφορών που απέρρεαν από το δευτερεύον λεκτικό στοιχείο «pluvial» που περιεχόταν στο ζητούμενο σήμα. Το τμήμα προσφυγών έκρινε επίσης ότι τα προϊόντα που αφορούσαν τα δύο αντιπαραβαλλόμενα σήματα ήταν παρόμοια και συμπληρωματικά, καθόσον διανέμονταν από τα ίδια εμπορικά δίκτυα, πωλούνταν στα ίδια σημαία πωλήσεως και προορίζονταν για τους ίδιους τελικούς χρήστες. Βάσει των στοιχείων αυτών, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων για το ενδιαφερόμενο κοινό στην Ισπανία και ότι, ως εκ τούτου, δεν ήταν αναγκαίο να εξεταστεί η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου μεταξύ του ζητούμενου σήματος και των άλλων σημάτων που επικαλέστηκε κατ' ανακοπή η Propamsa.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

15 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

16 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται δύο λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, αντιστοίχως, από την παράβαση του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94 και από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

Επί των παραρτημάτων 9 έως 15, 17, 18, 22 και 23 της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

17 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι τα παραρτήματα 9 έως 15, 17, 18, 22 και 23 της προσφυγής, που αναφέρονται στην ακτινοβολία του ομίλου Saint-Gobain και στις συνθήκες χρήσεως των αντιπαραβαλλομένων σημάτων, προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, καθόσον δεν υποβλήθηκαν ούτε στο τμήμα ανακοπών ούτε στο τμήμα προσφυγών. Συνεπώς, τα έγγραφα αυτά δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη και το Πρωτοδικείο οφείλει να τα αγνοήσει, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, χωρίς να μπορεί να εξεταστεί η αποδεικτική τους ισχύς [αποφάσεις του

Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004, T-10/03, Koubi κατά ΓΕΕΑ — Flabesa (CONFORFLEX), Συλλογή 2004, σ. II-719, σκέψη 52· της 29ης Απριλίου 2004, T-399/02, Eurocermex κατά ΓΕΕΑ (Μορφή φιάλης μπύρας), Συλλογή 2004, σ. II-1391, σκέψη 52, και της 21ης Απριλίου 2005, T-164/03, Ampafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), Συλλογή 2005, σ. II-1401]. Εν πάση περιπτώσει, τα ίδια αυτά έγγραφα δεν μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω την προσβαλλόμενη απόφαση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 18 Κατά τη νομολογία, η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ αφορά τον έλεγχο της νομιμότητάς τους κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 και, επομένως, το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάζει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα των εγγράφων που υποβάλλονται για πρώτη φορά ενώπιόν του [απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2006, T-322/03, Telefon & Buch κατά ΓΕΕΑ — Herold Business Data (Weisse Seiten), Συλλογή 2006, σ. II-835, σκέψη 65· βλ., επίσης, υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 17 απόφαση CONFORFLEX, σκέψη 52].
- 19 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι τα παραρτήματα 9 έως 15, 17, 18, 22 και 23 της προσφυγής προσκομίστηκαν όντως για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου. Κατά συνέπεια, τα έγγραφα αυτά δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη και πρέπει να αγνοηθούν, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί η αποδεικτική ισχύς τους (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 18 απόφαση Weisse Seiten, σκέψη 65 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 20 Η προσφεύγουσα, επικαλούμενη τη λειτουργική συνέχεια μεταξύ των οργάνων του ΓΕΕΑ, υποστηρίζει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών απέρριψε ως εκπρόθεσμη την

αίτηση αποδείξεως της χρήσεως των κατ' ανακοπή προβαλλομένων προγενεστέρων σημάτων, η οποία διατυπώθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα με το οποίο η προσφεύγουσα εξέθεσε τους λόγους της προσφυγής της. Κατά την προσφεύγουσα, κατ' εφαρμογή της προμνησθείσας αρχής, ένας διάδικος μπορεί απολύτως παραδεκτώς να επικαλεστεί ενώπιον του τμήματος προσφυγών πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία δεν επικαλέστηκε ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

- 21 Το συμπέρασμα αυτό επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο καθόσον, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα είχε αποκτήσει την πεποίθηση, βάσει έρευνας που πραγματοποιήθηκε κατ' εντολήν της, ότι η Propasma έκανε χρήση των προβληθέντων κατ' ανακοπή σημάτων μόνο για το τσιμέντο και όχι για τα λοιπά προϊόντα για τα οποία είχαν καταχωριστεί τα σήματα αυτά. Συνεπώς, η προσφεύγουσα θεμιτώς ζήτησε, με το υπόμνημα που κατέθεσε στις 26 Μαΐου 2004 ενώπιον του τμήματος προσφυγών, να προσκομίσει η Propasma αποδείξεις της ουσιαστικής χρήσεως των εν λόγω σημάτων κατά τη διάρκεια της τελευταίας πενταετίας πριν από τη δημοσίευση της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.
- 22 Κατά την προσφεύγουσα, η λήψη διαφορετικής αποφάσεως θα αντέκειτο άμεσα στη «θεμελιώδη αρχή», η οποία απορρέει τόσο από την όγδοη αιτιολογική σκέψη της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), όσο και από την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94 και σύμφωνα με την οποία η προστασία των εθνικών και κοινοτικών σημάτων και, έναντι αυτών, κάθε σήματος το οποίο έχει καταχωριστεί προγενεστέρως δικαιολογείται μόνον εφόσον τα σήματα αυτά πράγματι χρησιμοποιούνται.
- 23 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι το άρθρο 43 του κανονισμού 40/94, του οποίου γίνεται επίκληση στην προσβαλλόμενη απόφαση, προβλέπει μία μόνο δικονομική προθεσμία, στην πρώτη παράγραφο του, ήτοι την προθεσμία, που τάσσει το ΓΕΕΑ, για την υποβολή των παρατηρήσεων των διαδίκων, κατά την εξέταση της ανακοπής, σχετικά με τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους ή από το ΓΕΕΑ. Όμως, κατά την προσφεύγουσα, αν ο ανακόπτων δεν μπορεί να προσκομίσει αποδείξεις της ουσιαστικής χρήσεως παρά μόνον εντός της προθεσμίας που τάσσει το ΓΕΕΑ, κανένα κείμενο δεν προβλέπει ιδιαίτερη

προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως εκ μέρους του αντιδίκου στη διαδικασία ανακοπής. Κατά συνέπεια, το —απορρέον από την προμνησθείσα στην προηγούμενη σκέψη «θεμελιώδη αρχή»— δικαίωμα του αιτούντος την καταχώριση κοινοτικού σήματος να ζητήσει από τον ανακόπτο-ντα την προσκόμιση αποδείξεων σχετικά με τη χρήση του σήματός του δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την τήρηση προθεσμίας η οποία δεν απορρέει από κανένα συγκεκριμένο κείμενο.

- 24 Ασφαλώς, είναι αληθές ότι προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως αποδείξεως της χρήσεως θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 172, σ. 4). Ωστόσο, ο κανονισμός αυτός δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, καθόσον τέθηκε σε ισχύ μόλις στις 25 Ιουλίου 2005, ήτοι μετά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 25 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί, προκαταρκτικώς, ότι, καιτοι έχει πλήρη γνώση της νομολογίας του Πρωτοδικείου επί της αρχής της λειτουργικής συνέχειας, δεν συμμερίζεται πάντοτε την άποψη του Πρωτοδικείου επί της αρχής αυτής, όπως καταδεικνύει, μεταξύ άλλων, η αναίρεση που άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου (υπόθεση C-29/05 P) κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-164/02, Kaul κατά ΓΕΕΑ — Bayer (ARCOL) (Συλλογή 2004, σ. II-3807).
- 26 Το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει, στη συνέχεια, την πρακτική του όσον αφορά την αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, η οποία αντικατοπτρίζεται στις οδηγίες σχετικά με τις διαδικασίες ενώπιον του ΓΕΕΑ, που θεσπίστηκαν με την απόφαση EX-04-2 του προέδρου του ΓΕΕΑ, της 10ης Μαΐου 2004, μετά από διαβούλευση με το διοικητικό συμβούλιο και τους ενδιαφερομένους κύκλους, ιδίως με τις κυριότερες ενώσεις εκπροσώπων ενώπιον του ΓΕΕΑ. Σύμφωνα με το σημείο 1.1 των οδηγιών αυτών, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, αίτηση σχετική με την απόδειξη της χρήσεως μπορεί να υποβληθεί μόνο μέχρις ότου το ΓΕΕΑ πληροφορήσει εγγράφως τα ενδιαφερόμενα μέρη ότι δεν είναι πλέον δυνατή η υποβολή παρατηρήσεων, με άλλες λέξεις ότι είναι έτοιμο να αποφανθεί επί της ανακοπής.

- 27 Η οδηγία αυτή αντικατοπτρίζει την πάγια πρακτική λήψεως των αποφάσεων τόσο των τμημάτων ανακοπών όσο και των τμημάτων προσφυγών. Η προσβαλλόμενη απόφαση επιβεβαίωσε, στο σημείο 1.1, την πρακτική αυτή η οποία δεν έχει τεθεί υπό αμφισβήτηση έως σήμερα. Συναφώς, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι τυχόν αντίθετη απόφαση θα είχε ως αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, την επιμήκυνση των προθεσμιών, την ενθάρρυνση παρελκυστικών χειρισμών και, έτσι, τη θέση υπό αμφισβήτηση του σκοπού της διαδικασίας ανακοπής, ο οποίος συνίσταται στην επίλυση, κατά τρόπο απλό και ταχύ και με πλήρη ασφάλεια δικαίου, των διαφορών ως προς τα σήματα πριν από την καταχώρισή τους και τις ένδικες διαδικασίες.
- 28 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα, η οποία, όπως η ίδια υποστηρίζει, αποτελεί μέρος ενός από ηγετικούς παγκοσμίως βιομηχανικούς ομίλους και είναι συνηθισμένη στις διαδικασίες ενώπιον του ΓΕΕΑ λόγω του σημαντικού χαρτοφυλακίου σημάτων που διαθέτει, δεν έκανε χρήση, κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ανακοπών, της δυνατότητας να ζητήσει από την Propamsa να αποδείξει την ουσιαστική χρήση των κατ' ανακοπή προβαλλομένων σημάτων. Η προσφεύγουσα περιορίστηκε σε ασαφείς ισχυρισμούς σχετικά με τα προϊόντα που κατασκευάζει η Propamsa και τη χρησιμοποίησή τους στον γενικό κατασκευαστικό τομέα σε συνδυασμό με άλλα προϊόντα. Συνεπώς, το τμήμα ανακοπών δικαίως αρνήθηκε να λάβει υπόψη του τους ισχυρισμούς αυτούς.
- 29 Το ΓΕΕΑ εξηγεί, επιπλέον, ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 για πρώτη φορά με το υπόμνημα με το οποίο εξέθεσε τους λόγους της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στις 20 Ιουλίου 2004, και όχι στις 26 Μαΐου 2004, ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής αυτής, όπως η προσφεύγουσα ανακριβώς αναφέρει στο σημείο 43 της προσφυγής της. Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ενώπιον του Πρωτοδικείου, που αντλείται από το ότι η αίτησή της για απόδειξη της χρήσεως των προγενεστέρων σημάτων αιτιολογείτο από την πεποίθηση που είχε σχηματίσει, κατόπιν της εκθέσεως έρευνας που επισυνάπτεται ως παράρτημα 23 στο δικόγραφο της προσφυγής, ότι η Propamsa χρησιμοποιούσε τα σήματα αυτά μόνο για το τσιμέντο, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει και είναι τουλάχιστον αμφίβολης ακρίβειας. Αφενός, το έγγραφο αυτό δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, δεδομένου ότι δεν υποβλήθηκε ούτε έγινε επίκληση του ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Αφετέρου, και κυρίως, αν, παρ' ελπίδα, το Πρωτοδικείο αποφασίσει να λάβει υπόψη του το έγγραφο αυτό, θα διαπιστώσει ότι δεν είναι χρονολογημένο και ότι μόνον το συνημμένο 6 φέρει την ημερομηνία της 13ης Αυγούστου 2004. Συνεπώς, το έγγραφο αυτό δεν μπορεί να θεμελιώσει την πεποίθηση την οποία η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι σχημάτισε στις 26 Μαΐου 2004, ή έστω στις 20 Ιουλίου 2004.

- 30 Το ΓΕΕΑ εφιστά επίσης την προσοχή του Πρωτοδικείου στις νέες διατάξεις του κανονισμού 1041/2005 (βλ. ανωτέρω σκέψη 24), οι οποίες, καίτοι δεν έχουν εφαρμογή στην υπό κρίση περίπτωση, διευκρινίζουν, ωστόσο, τη βούληση του νομοθέτη. Ο νέος κανόνας 22 του κανονισμού 2868/95, όπως έχει τροποποιηθεί, είναι μάλιστα λιγότερο φιλελεύθερος από την προηγούμενη πρακτική του ΓΕΕΑ όσον αφορά τη λήψη των αποφάσεών του, καθόσον προβλέπει ότι αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή είναι παραδεκτή μόνον αν υποβληθεί εντός της προθεσμίας που προβλέπεται για την υποβολή των επί της ανακοπής παρατηρήσεων του αιτούντος την καταχώριση του σήματος.
- 31 Τέλος, το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι η προβαλλόμενη έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης απόφασεως, έστω και αν υποθεθεί ότι γίνει δεκτή, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να οδηγήσει στην ακύρωσή της. Πράγματι, ακόμα και αν το προγενέστερο σήμα εχρησιμοποιείτο μόνο για τα τσιμέντα και αν η σύγκριση περιοριζόταν στα προϊόντα αυτά, υπάρχει, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που περιέχονται στην προβαλλόμενη απόφαση, κίνδυνος συγχύσεως για τους Ισπανούς καταναλωτές ικανός να παραπλανήσει το κοινό ως προς την προέλευση των επιδικίων προϊόντων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 32 Σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, για τους σκοπούς της εξετάσεως μιας ασκηθείσας κατ' άρθρο 42 του ίδιου κανονισμού ανακοπής, τεκμαίρεται ότι έχει γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος επί όσο χρονικό διάστημα δεν έχει υποβληθεί αίτηση του αιτούντος την καταχώριση για προσκόμιση σχετικών αποδείξεων [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004, T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — González Cabello και Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), Συλλογή 2004, σ. II-965, σκέψη 38].
- 33 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε τέτοια αίτηση για πρώτη φορά κατά το στάδιο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Η προσφεύγουσα θεωρεί, ωστόσο, ότι η αίτηση αυτή ήταν παραδεκτή. Υποστηρίζει συναφώς, αφενός, ότι ο κανονισμός 40/94 δεν προβλέπει καμία προθεσμία για την

υποβολή τέτοιας αιτήσεως και ότι, άλλωστε, ο καθορισμός προθεσμία προς τούτο θα αντέβαινε στην αρχή που απορρέει από την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού, που μνημονεύθηκε ανωτέρω στη σκέψη 22. Η προσφεύγουσα θεωρεί, αφετέρου, ότι η υποβολή της αιτήσεώς της για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν δυνατή κατ' εφαρμογή της αρχής της λειτουργικής συνέχειας μεταξύ των κατωτέρων οργάνων του ΓΕΕΑ και των τμημάτων προσφυγών.

34 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος πρέπει να υποβάλλεται ρητά και έγκαιρα ενώπιον του ΓΕΕΑ [προμνησθείσα στη σκέψη 32 απόφαση MUNDICOR, σκέψη 38· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2005, T-112/03, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Revlon (FLEXI AIR), Συλλογή 2005, σ. II-949, σκέψη 24, και της 7ης Ιουνίου 2005, T-303/03, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — REWE-Zentral (Salvita), Συλλογή 2005, σ. II-1917, σκέψη 77]. Στο πλαίσιο αυτό, έχει κριθεί ότι, καταρχήν και χωρίς αυτό να αντίκειται στην ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, η αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος πρέπει να υποβάλλεται εντός της προθεσμίας που τάσσει το τμήμα ανακοπών στον αιτούντα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του προς απάντηση στην ανακοπή (προμνησθείσα απόφαση FLEXI AIR, σκέψεις 25 έως 28).

35 Πάντως, το ζήτημα αν ο αιτών την καταχώριση του σήματος οφείλει να υποβάλει αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος εντός της προθεσμίας που του έχει τάξει το τμήμα ανακοπών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του προς απάντηση στην ανακοπή ή αν η αίτηση αυτή πρέπει να υποβληθεί εντός ειδικής προθεσμίας που τάσσεται ενδεχομένως στον αιτούντα την καταχώριση του σήματος από το τμήμα ανακοπών, μετά την παρέλευση της οποίας το τμήμα αυτό έχει δικαίωμα να μη λάβει υπόψη του μια τέτοια αίτηση, δεν είναι κρίσιμο εν προκειμένω. Πράγματι, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος εντός της προθεσμίας που της τάχθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της ανακοπής της Propamsa. Εξάλλου, το ΓΕΕΑ αναφέρει ότι ουδεμία ειδική προθεσμία τάχθηκε προς τούτο στην προσφεύγουσα από το τμήμα ανακοπών. Ωστόσο, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με το σημείο 1.1 των προμνησθεισών οδηγιών του προέδρου του ΓΕΕΑ (βλ. ανωτέρω σκέψη 26), οι οποίες αντικατοπτρίζουν την πάγια πρακτική λήψεως αποφάσεως στον τομέα αυτόν, η προσφεύγουσα όφειλε να υποβάλει την αίτησή της για απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής και έως ότου το τμήμα ανακοπών πληροφορηθεί τα ενδιαφερόμενα μέρη ότι είναι έτοιμο να αποφανθεί επί της ανακοπής.

- 36 Έτσι, εν προκειμένω δεν τίθεται ζήτημα τηρήσεως κάποιας προθεσμίας ταχθείσας για την υποβολή της αιτήσεως αυτής, αλλά μάλλον το ζήτημα ενώπιον ποιου οργάνου του ΓΕΕΑ πρέπει να υποβάλλεται η αίτηση αυτή και, ειδικότερα, το αν η αίτηση αυτή πρέπει οπωσδήποτε να υποβάλλεται ενώπιον του τμήματος ανακοπών ή αν είναι ακόμα δυνατόν να υποβληθεί για πρώτη φορά κατά το στάδιο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 37 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος έχει ως αποτέλεσμα να φέρει ο ανακόπτων το βάρος της αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του σήματός του —ή της υπάρξεως σοβαρών λόγων μη χρήσεως—, άλλως απορρίπτεται η ανακοπή του (προμνησθείσα στη σκέψη 32 απόφαση MUNDICOR, σκέψη 38· προμνησθείσες στη σκέψη 34 απόφαση FLEXI AIR, σκέψη 24, και Salvita, σκέψη 77). Συνεπώς, η ουσιαστική χρήση του προγενεστέρου σήματος συνιστά ζήτημα το οποίο, εφόσον τεθεί από τον αιτούντα την καταχώριση του σήματος, πρέπει να κριθεί προτού εκδοθεί απόφαση επί της ανακοπής αυτής καθαυτήν (προμνησθείσα στη σκέψη 34 απόφαση FLEXI AIR, σκέψη 26). Επομένως, η αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος προσθέτει στη διαδικασία ανακοπής ένα ειδικό και προκριματικό ζήτημα και, υπό την έννοια αυτή, μεταβάλλει το περιεχόμενό της.
- 38 Πρέπει, εξάλλου, να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 127, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, το τμήμα ανακοπών είναι αρμόδιο για κάθε απόφαση ανακοπής κατά αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, ενώ, δυνάμει του άρθρου 130, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, τα τμήματα προσφυγών είναι αρμόδια να αποφαινούνται επί των προσφυγών που ασκούνται, μεταξύ άλλων, κατά των αποφάσεων των τμημάτων ανακοπών.
- 39 Από τις ανωτέρω διατάξεις και σκέψεις προκύπτει ότι στο τμήμα ανακοπών εναπόκειται να αποφανθεί, σε πρώτο βαθμό, επί της ανακοπής, όπως αυτή καθορίζεται από τις διάφορες διαδικαστικές πράξεις και αιτήσεις των διαδίκων, συμπεριλαμβανομένης, ενδεχομένως, της αιτήσεως για απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος. Γί' αυτόν, ακριβώς, τον λόγο η αίτηση αυτή δεν μπορεί να υποβληθεί για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Η αποδοχή της αντίθετης απόψεως θα συνεπαγόταν την εξέταση, από το τμήμα προσφυγών, μιας όλως ειδικής αιτήσεως, συνδεδεμένης με νέα νομικά και

πραγματικά στοιχεία και εκφεύγουσας του πλαισίου της διαδικασίας ανακοπής, όπως αυτή υποβλήθηκε και εξετάστηκε από το τμήμα ανακοπών. Όμως, το τμήμα προσφυγών είναι αποκλειστικά αρμόδιο να αποφαινεται επί των προσφυγών που ασκούνται κατά των αποφάσεων των τμημάτων ανακοπών και όχι να αποφαινεται το ίδιο, σε πρώτο βαθμό, επί νέας ανακοπής.

40 Εν πάση περιπτώσει, η λειτουργική συνέχεια, περί της οποίας γίνεται λόγος στη νομολογία του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, T-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE), Συλλογή 2003, σ. II-3253, σκέψεις 25 και 26 της 1ης Φεβρουαρίου 2005, T-57/03, SPAG κατά ΓΕΕΑ — Dann και Backer (HOOLIGAN), Συλλογή 2005, σ. II-287, σκέψη 18, και της 10ης Ιουλίου 2006, T-323/03, La Baronnia de Turis κατά ΓΕΕΑ — Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), Συλλογή 2006, σ. II-2085, σκέψεις 57 και 58], δεν μπορεί να δικαιολογήσει την υποβολή τέτοιας αιτήσεως για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών, δεδομένου ότι ουδόλως συνεπάγεται την εξέταση, εκ μέρους του τμήματος προσφυγών, υποθέσεως διαφορετικής από αυτή που υποβλήθηκε στο τμήμα ανακοπών, ήτοι υποθέσεως το περιεχόμενο της οποίας διευρύνθηκε με την προσθήκη του προκριματικού ζητήματος της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος.

41 Επομένως, ορθώς η προσβαλλόμενη απόφαση κατέληξε, εν προκειμένω, στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν είχε το δικαίωμα να ζητήσει, για πρώτη φορά κατά το στάδιο της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, να παράσχει ο ανακόπτων την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως των κατ' ανακοπή προβαλλομένων προγενεστέρων σημάτων. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτός.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

42 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, πρώτον, το συμπέρασμα της προσβαλλομένης αποφάσεως σύμφωνα με το οποίο τα προϊόντα που αφορά το ζητούμενο σήμα,

εφόσον μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην κατασκευή κτιρίων, είναι αντίστοιχα ή συμπληρωματικά των οικοδομικών υλικών τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα.

- 43 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι έννοιες των «οικοδομικών υλικών» και των «μη μεταλλικών υλικών κατασκευών», στις οποίες αναφέρονται, αντιστοίχως, τα σήματα της Propamsa που καταχωρίστηκαν με αριθμούς 737992 και 463089, είναι τόσο ασαφείς και ευρείες ώστε είναι δυνατόν να υπαχθούν σ' αυτές άπειρα προϊόντα άσχετα το ένα με το άλλο, παρέχοντας έτσι στον δικαιούχο των επιδίκων σημάτων ένα μονοπώλιο αδικαιολόγητο και αμφισβητήσιμο. Η προσφεύγουσα παρατηρεί συναφώς ότι τα γαλλικά δικαστήρια έχουν ήδη αναγκαστεί να αναγνωρίσουν την ακυρότητα σημάτων σε περίπτωση ασαφούς περιγραφής των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών, π.χ., στην περίπτωση σημάτων που αφορούν «επιχειρηματικές υπηρεσίες».
- 44 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι κάθε εγκατάσταση ανθρώπινης δραστηριότητας, ανεξαρτήτως της φύσεως ή του σκοπού της, προϋποθέτει μια πράξη κατασκευής, περισσότερο ή λιγότερο περίπλοκη, απαιτούσα τη χρησιμοποίηση μεγάλου αριθμού προϊόντων, από τα πλέον συνήθη έως τα πλέον εξειδικευμένα. Όμως, αυτό ουδόλως συνεπάγεται ότι όλα αυτά τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες πρέπει να θεωρούνται ως αντίστοιχα ή συμπληρωματικά των οικοδομικών υλικών.
- 45 Η προσφεύγουσα δέχεται ότι, στο πλαίσιο της συγκρίσεως των αντιπαραβαλλομένων προϊόντων και υπηρεσιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα γενικά χαρακτηριστικά τους, υπογραμμίζει όμως ότι η ομοιότητα ή συμπληρωματικότητα μεταξύ των ίδιων αυτών προϊόντων ή υπηρεσιών δεν μπορεί να συναχθεί απλώς και μόνον από το γεγονός ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε κατασκευαστικό έργο, εκτός αν, ως ομοειδή, θεωρηθούν προϊόντα και υπηρεσίες με πολύ διαφορά χαρακτηριστικά.
- 46 Έτσι, δεν μπορούν, π.χ., το σκυρόδεμα και τα ηλεκτρικά καλώδια να θεωρηθούν ομοειδή ή συμπληρωματικά λόγω απλώς και μόνον του ότι χρησιμοποιούνται σε κατασκευαστικά έργα. Συγκεκριμένα, τα προϊόντα αυτά είναι διαφορετικής φύσεως,

επιτελούν διαφορετικές λειτουργίες και κατασκευάζονται, στις πλείστες των περιπτώσεων, από διαφορετικούς φορείς. Ομοίως, οι υπηρεσίες αρχιτεκτονικής της κλάσεως 42 και οι μη μεταλλικοί σωλήνες της κλάσεως 19 δεν μπορούν να θεωρηθούν ομοειδείς με μόνη αιτιολογία ότι χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο κατασκευαστικού έργου.

- 47 Στο ίδιο πλαίσιο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, δεχόμενη, στο σημείο 20, ότι η κατασκευή κτιρίων και υποδομών περιλαμβάνει αναπόφευκτα διάφορα συστήματα, όπως τις σωληνώσεις, την επεξεργασία λυμάτων, την πυρασφάλεια, τους αγωγούς ποσίμου ύδατος και αρδύσεως, που χρησιμοποιούν τα αντιπαραβαλλόμενα προϊόντα, θεώρησε κακώς ότι τα δύο αυτά είδη προϊόντων είναι παρόμοια.
- 48 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, εν προκειμένω, τα προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα, ήτοι οι μεταλλικοί σωλήνες και οι συνδέσεις τους, και τα οικοδομικά υλικά δεν μπορούν να θεωρηθούν ομοειδή απλώς και μόνο διότι τα προϊόντα αυτά, όπως και πολλά διαφορετικά προϊόντα, χρησιμοποιούνται στην ανέγερση κτιρίων. Συγκεκριμένα, τα προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα έχουν πολύ διαφορετικές λειτουργίες από εκείνες των οικοδομικών υλικών και ουδόλως μπορούν να υποκαταστήσουν τα τελευταία.
- 49 Η προσφεύγουσα παρατηρεί, συναφώς, ότι τα συστήματα που διαθέτει στην αγορά χρησιμοποιούνται όχι κατά την ανέγερση των κτιρίων, αλλά στο πλαίσιο της κατασκευής υποδομών αποχετεύσεως και παροχετεύσεως υδάτων. Οι πελάτες της είναι, ως εκ τούτου, κυρίως φορείς τοπικής αυτοδιοικήσεως και όχι επιχειρήσεις κατασκευής κτιρίων.
- 50 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, δεύτερον, τη διαπίστωση της προσβαλλομένης αποφάσεως (σημείο 13) ότι το ενδιαφερόμενο κοινό περιλαμβάνει, συγχρόνως, και το εξειδικευμένο και το ευρύτερο κοινό.

- 51 Κατά την προσφεύγουσα, στην αγορά των μεταλλικών σωλήνων από ελατό χυτοσίδηρο, που προορίζονται ειδικότερα για την επεξεργασία των ομβρίων υδάτων, δραστηριοποιείται πολύ μικρός αριθμός επιχειρήσεων και η αγορά αυτή απευθύνεται σε εξαιρετικά εξειδικευμένο κοινό, που μετέχει στην κατασκευή δικτύων εκκενώσεως των ομβρίων υδάτων και των λυμάτων. Το κοινό αυτό απαρτίζεται ουσιαστικά από τους γαλλικούς και αλλοδαπούς φορείς τοπικής αυτοδιοικήσεως, οι οποίοι έχουν άριστη γνώση των προϊόντων της προσφεύγουσας. Ως εκ τούτου, το οικείο εν προκειμένω κοινό απαρτίζεται από πρόσωπα ιδιαίτερος εξειδικευμένα.
- 52 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας αυτής, η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Φεβρουαρίου 2005, στην υπόθεση R 411/2004-1, τα συμπεράσματα της οποίας όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κοινό θα μπορούσαν να τύχουν άμεσης εφαρμογής εν προκειμένω.
- 53 Η προσφεύγουσα κατέχει την πρώτη θέση στην αγορά των αγωγών ομβρίων υδάτων, όπως καταδεικνύουν η πινακίδα παρουσιάσεως της γκάμας προϊόντων PAM PLUVIAL και απόσπασμα από την ιστοσελίδα Internet της προσφεύγουσας, που επισυνάπτονται στην προσφυγή.
- 54 Αντιθέτως, η Propamsa ουδόλως δραστηριοποιείται στον τομέα αυτόν και χρησιμοποιεί το προγενέστερό της σήμα PAM μόνο για το τιμέντο, όπως αποδείχθηκε από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας.
- 55 Η Propamsa διαθέτει το προϊόν αυτό σε κοντινούς πελάτες, ήτοι ιδιώτες και μικρές κατασκευαστικές επιχειρήσεις, οι οποίοι δεν γνωρίζουν την προσφεύγουσα και τα προϊόντα της.

- 56 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, τρίτον, την απόρριψη, από την προσβαλλόμενη απόφαση (σημείο 15), του επιχειρήματός της ότι το ειδικευμένο ενδιαφερόμενο κοινό εκλαμβάνει αναπόφευκτα το σημείο PAM ως αναφερόμενο στην εταιρική επωνυμία της («Saint-Gobain Pam»).
- 57 Σε έρευνες, τις οποίες πραγματοποίησε η προσφεύγουσα μέσω διαδικτύου και αφορούσαν τις λέξεις-κλειδιά «Pam» και «σωλήνες» στη γαλλική, την ισπανική και την αγγλική γλώσσα, δόθηκαν απαντήσεις που αναφέρονταν στην προσφεύγουσα, ενώ καμία δεν αναφερόταν στην Propamsa. Η προσφεύγουσα επισυνάπτει στην προσφυγή της τα αποτελέσματα των ερευνών της.
- 58 Το στοιχείο αυτό καταδεικνύει την παγκόσμια φήμη της οποίας χαίρει η προσφεύγουσα στον τομέα των σωληνώσεων, τομέα από τον οποίο η Propamsa είναι παντελώς απύσχα. Συνεπώς, σε καμία περίπτωση το ενδιαφερόμενο κοινό δεν μπορεί να θεωρήσει ότι τα προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα θα μπορούσαν να προέρχονται από την Propamsa ή από επιχείρηση οικονομικώς συνδεόμενη με αυτήν. Η σκέψη αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι όλα τα προϊόντα της προσφεύγουσας φέρουν συστηματικά το σήμα PAM ή παράγωγά του σήματα, όπως PAM PLUVIAL, PAM NATURAL ή PAM GLOBAL.
- 59 Εξάλλου, τα δίκτυα διανομής των προϊόντων τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα εν προκειμένω σήματα είναι απολύτως διαφορετικά, καθόσον η προσφεύγουσα διαθέτει τα προϊόντα της μόνον απευθείας ή μέσω των θυγατρικών της εκτός Γαλλίας.
- 60 Κατά συνέπεια, το συμπέρασμα της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως είναι εσφαλμένο, δεδομένου ότι τέτοιος κίνδυνος αποκλείεται τελείως στην προκειμένη περίπτωση.

- 61 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εφάρμοσε ορθώς τη νομολογία [απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Απριλίου 2005, T-286/03, Gillette κατά ΓΕΕΑ — Wilkinson Sword (RIGHT GUARD XTREME sport), μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 33], σύμφωνα με την οποία, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, η σύγκριση των προϊόντων πρέπει να διενεργείται λαμβανομένης υπόψη της διατυπώσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, όπως αυτή κατατέθηκε ή περιορίστηκε, ενώ στερούνται συναφώς σημασίας οι συνθήκες χρησιμοποίησεως ή η πρόθεση χρησιμοποίησεως του ζητουμένου σήματος.
- 62 Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα, πλην της τροποποίησεως του καταλόγου προϊόντων την οποία δέχθηκε το ΓΕΕΑ στις 4 Ιουλίου 2002, δεν προέβη σε κανέναν άλλον περιορισμό της διατυπώσεως της αιτήσεως αυτής, όπως θα μπορούσε να το πράξει ανά πάσα στιγμή, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 και τον κανόνα 13 του κανονισμού 2868/95.
- 63 Δεύτερον, όσον αφορά το κοινό σε σχέση προς το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί, εν προκειμένω, ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα σήματα αυτά ενδέχεται να ενδιαφέρουν, λόγω των γενικών χαρακτηριστικών τους, τόσο το ευρύτερο κοινό, και ιδίως τους «ασχολούμενους με μαστορέματα», όσο και ένα κοινό πιο εξειδικευμένο και, αναγκαστικά, περισσότερο προσεκτικό και ενημερωμένο, που απαρτίζεται από επαγγελματίες, ιδίως του κατασκευαστικού τομέα. Κατά συνέπεια, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη απόφαση προσδιόρισε ορθώς το ενδιαφερόμενο κοινό στην προκειμένη περίπτωση.
- 64 Εν πάση περιπτώσει, το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι δεν είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο ως προς το ζήτημα αυτό, στο μέτρο που είναι αρκετή εν προκειμένω η εξέταση του κινδύνου συγχύσεως στην αντίληψη του μέσου καταναλωτή. Πράγματι, κατά τη νομολογία, εφόσον αποκλείεται η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως για τον μέσο καταναλωτή, το γεγονός αυτό αρκεί προς απόρριψη της προσφυγής, εφόσον η εκτίμηση αυτή ισχύει κατά μείζονα λόγο για το τμήμα του ενδιαφερομένου κοινού που αποτελείται από επαγγελματίες, ο βαθμός προσοχής των οποίων είναι, εξ ορισμού, μεγαλύτερος αυτού του μέσου καταναλωτή [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2006, T-147/03, Devinlec κατά ΓΕΕΑ — TIME ART (QUANTUM), Συλλογή 2006, σ. II-11, σκέψη 62].

- 65 Επιπλέον, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι, δεδομένου ότι το προγενέστερο σήμα είναι καταχωρισμένο και προστατεύεται στην Ισπανία, το ενδιαφερόμενο εν προκειμένω κοινό αποτελείται από τον μέσο καταναλωτή του κράτους μέλους αυτού.
- 66 Τρίτον, το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι ορθώς η προσβαλλόμενη απόφαση κατέληξε στο συμπέρασμα, καταρχάς, ότι τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα είναι παρόμοια, λαμβανομένων υπόψη του όμοιου προορισμού και της όμοιας χρήσεώς τους. Αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, τα «οικοδομικά υλικά», τα οποία αφορά το προγενέστερο σήματα, αποτελούν απολύτως καθορισμένη κατηγορία. Από τον ορισμό της κατηγορίας αυτής στην ηλεκτρονική έκδοση του λεξικού *Le Robert* προκύπτει ότι το οικείο κοινό δεν θα είχε, εν προκειμένω, καμία δυσκολία να φανταστεί ποια είδη προϊόντων περιλαμβάνονται στην κατηγορία αυτή. Πρόκειται για προϊόντα κατασκευών, σε ακατέργαστη ή ημικατεργασμένη μορφή, και για σχετικά απλά προϊόντα κατασκευαζόμενα με βάση τα πρώτα αυτά προϊόντα. Ορθώς, συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση αναγνώρισε στην έκφραση «οικοδομικά υλικά» όλα τα δικαιώματα που συνδέονται με την ονομασία μιας κατηγορίας με προσδιορισμένο εννοιολογικό περιεχόμενο.
- 67 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί, επίσης, να αντλήσει, στην προκειμένη περίπτωση, λυσιτελές επιχειρήμα από το γεγονός ότι η πράξη κατασκευής απαιτεί έναν πολύ μεγάλο αριθμό προϊόντων. Πράγματι, για τους σκοπούς της υπό κρίση υποθέσεως, δεν είναι απαραίτητη η σύγκριση όλων των προϊόντων και υπηρεσιών που απαιτούνται για μια πράξη κατασκευής, όπως τα ηλεκτρικά καλώδια ή οι υπηρεσίες αρχιτέκτονα, με τα προϊόντα που αφορά το ζητούμενο σήμα. Όπως αναγνώρισε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, η σύγκριση θα πρέπει να καταλαμβάνει τα γενικά χαρακτηριστικά των προϊόντων τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα. Όμως, κατά το ΓΕΕΑ, δεν αμφισβητείται ότι τα προϊόντα αυτά έχουν όλα τον ίδιο προορισμό και την ίδια χρήση στην κατασκευή κτιρίων ή υποδομών.
- 68 Η προηγούμενη σκέψη επιβεβαιώνεται από την ίδια την προσφεύγουσα, η οποία αναγνώρισε, ενώπιον του τμήματος ανακοπών, ότι τα προϊόντα της προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν σε ευρύ φάσμα τομέων, ενώ, ενώπιον του Πρωτοδικείου, ανέφερε ότι τα προϊόντα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν όχι μόνο για την

κατασκευή κτιρίων αλλά και για την κατασκευή υποδομών αποχετεύσεως και παροχετεύσεως υδάτων. Συνεπώς, είναι απολύτως αποδεδειγμένο ότι τα επίδικα προϊόντα έχουν όλα τον ίδιο προορισμό και την ίδια χρήση.

- 69 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει, επίσης, ότι ορθώς η προσβαλλόμενη απόφαση θεώρησε, στη συνέχεια, ότι τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα ήταν συμπληρωματικά. Συγκεκριμένα, η κατασκευή κτιρίων και υποδομών εμπεριέχει αναπόφευκτα και την κατασκευή διαφόρων συστημάτων, όπως οι σωληνώσεις, τα συστήματα κατεργασίας λυμάτων, τα συστήματα πυρασφάλειας και τα δίκτυα διανομής ποσίμου ύδατος και αρδεύσεως που απαιτούν τη χρησιμοποίηση προϊόντων τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα. Συνεπώς, είναι αδιανόητη η χρησιμοποίηση παντός είδους σωλήνων και των συστατικών τους μερών για την κατασκευή κτιρίων και υποδομών χωρίς τη χρησιμοποίηση οικοδομικών υλικών, όπως το τσιμέντο.
- 70 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί, εξάλλου, ότι, όπως διαπιστώνεται στο σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα διοχετεύονται συνήθως μέσω των ιδίων δικτύων διανομής, πωλούνται στα ίδια σημεία πωλήσεως και προορίζονται για τους ίδιους τελικούς χρήστες, ήτοι, αφενός, τους ιδιώτες, και ιδίως τους «ασχολούμενους με μαστορέματα», και, αφετέρου, τους επαγγελματίες του οικοδομικού τομέα, όπως, μεταξύ άλλων, οι κατασκευαστές, οι υδραυλικοί και οι τεχνικοί θερμάνσεως. Κατά συνέπεια, το ενδιαφερόμενο κοινό θα σχημάτιζε φυσικά την εντύπωση ότι όλα τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα ενδέχεται να έχουν την ίδια εμπορική προέλευση.
- 71 Κατά το ΓΕΕΑ, η επιχειρηματολογία που προβάλλει η προσφεύγουσα προς αμφισβήτηση αυτού του σημείου της προσβαλλομένης αποφάσεως στηρίζεται αποκλειστικά στη χρήση του ζητουμένου σήματος την οποία προτίθεται να κάνει, στοιχείο το οποίο, ωστόσο, στερείται σημασίας.
- 72 Τέταρτον, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι ορθώς η προσβαλλόμενη απόφαση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα ήταν παρόμοια, λαμβανομέ-

νων υπόψη των επικρατουσών οπτικών και ακουστικών ομοιοτήτων τους. Η προσφεύγουσα δεν προέβαλε, εξάλλου, με την προσφυγή της, κανένα επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα αυτό.

- 73 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι ο όρος «ram» στερείται σημασίας στην ισπανική γλώσσα. Αντιθέτως, ο όρος «pluvial» του ζητουμένου σήματος σημαίνει, στην ισπανική γλώσσα, «σχετικός με τη βροχή». Συνεπώς, ορθώς η προσβαλλόμενη απόφαση παρατήρησε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιλαμβανόταν τον τελευταίο αυτόν όρο ως αναφερόμενο σε ορισμένες ιδιότητες ή λειτουργίες των προϊόντων που αφορά το ζητούμενο σήμα, δηλαδή ότι τα προϊόντα αυτά προορίζονται να χρησιμοποιηθούν υπό συνθήκες βροχής ή είναι ιδιαίτερος κατάλληλα για τέτοιες συνθήκες.
- 74 Βάσει των σκέψεων αυτών και λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25· απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψεις 33 και 35], το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι ο όρος «ram», ο οποίος αποτελεί, ταυτοχρόνως, το μοναδικό λεκτικό στοιχείο του προγενεστέρου σήματος και ένα από τα δύο λεκτικά στοιχεία του ζητουμένου σήματος, κυριαρχεί στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί το τελευταίο αυτό σήμα, πράγμα το οποίο η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί.
- 75 Σε οπτικό και ακουστικό επίπεδο, το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει ότι ο όρος «ram» όχι μόνον αποτελεί τον μοναδικό όρο του προγενεστέρου σήματος, αλλά και είναι τοποθετημένος στην πρώτη θέση στο ζητούμενο σήμα. Η θέση αυτή προσδίδει στον όρο αυτόν ιδιαίτερη σημασία, δεδομένου ότι το κοινό έχει την τάση να εστιάζει κατά πρώτον την προσοχή του στην αρχή ενός σήματος παρά στο τέλος του, η τάση δε αυτή είναι ακόμα πιο φυσικό αν η αρχή του επιμάχου σήματος συνίσταται, όπως εν προκειμένω, σε ένα στοιχείο εγγενώς διακριτικό και εντυπωσιακό, τόσο όταν διαβάζεται όσο και όταν ακούγεται. Συνεπώς, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι υφίσταται οπτική και ακουστική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων.

- 76 Σε εννοιολογικό επίπεδο, ο όρος «ram» στερείται σημασίας στην ισπανική γλώσσα, ενώ ο όρος «pluvial» έχει σημασία (σχετικός με τη βροχή) που τον καθιστά παρεπόμενο. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τον όρο «ram» ως αναφερόμενο στη σημερινή εταιρική επωνυμία της, όπως και αυτός που προβλήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών και σύμφωνα με τον οποίο ο όρος αυτός γίνεται αντιληπτός ως σύντμηση της προηγούμενης επωνυμίας της (Pont-à-Mousson), ουδόλως είναι προφανείς και δεν αποδείχθηκαν. Συνεπώς, όπως το τμήμα προσφυγών (σημείο 15, δεύτερη περίοδος, της προσβαλλομένης απόφασης), το Πρωτοδικείο όφειλε να απορρίψει αυτούς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ως αβάσιμους.
- 77 Τέλος, πέμπτον, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι οι διάφοροι παράγοντες οι οποίοι, σύμφωνα με τη νομολογία, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως επιβεβαιώνουν εν προκειμένω την ύπαρξη τέτοιου κινδύνου. Πράγματι, η ομοιότητα των αντιπαραβαλλομένων σημάτων και των προϊόντων τα οποία αφορούν είναι αποδεδειγμένη. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι το προγενέστερο σήμα διαθέτει —μέτριο έστω— εγγενή διακριτικό χαρακτήρα για όλα τα προϊόντα που καθορίζει. Ορθώς, συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση θεώρησε ότι το οικείο κοινό, το οποίο θα διατηρήσει στη μνήμη του τον όρο «ram» του προγενεστέρου σήματος, θα έχει την τάση, όταν θα συναντά τα προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα, να τους αποδίδει την ίδια εμπορική προέλευση με τα προϊόντα τα οποία προσδιορίζονται από το προγενέστερο σήμα, ιδίως δεδομένου ότι τα επίμαχα προϊόντα μπορούν να προσφέρονται μαζί ή μέσω των ιδίων δικτύων διανομής.
- 78 Ορθώς, επίσης, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει, στο σημείο 27, ότι ο μέσος καταναλωτής μπορεί εύλογα να υποθέσει ότι το προγενέστερο σήμα αποτελεί παράγωγο ενός κύριου σήματος «ram» και προσδιορίζει μια σειρά προϊόντων που προσφέρονται στο πλαίσιο της ίδιας οικογένειας σημάτων. Με άλλες λέξεις, υπάρχει κίνδυνος να θεωρήσει το κοινό αναφοράς τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα ως αφορώντα, ασφαλώς, δύο γκάμες προϊόντων διαφορετικών μεν, αλλά προερχομένων, πάντως, από την ίδια επιχείρηση ή από επιχειρήσεις οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 79 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενεστέρου σήματος, το ζητούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό προς καταχώριση «εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα». Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα σήματα που είναι καταχωρισμένα σε κράτος μέλος και των οποίων η ημερομηνία καταθέσεως είναι προγενέστερη της ημερομηνίας της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.
- 80 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν είναι δυνατό το κοινό να πιστεύσει ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις.
- 81 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, σύμφωνα με την αντίληψη που έχει το ενδιαφερόμενο κοινό για τα επίμαχα σημεία και προϊόντα ή υπηρεσίες, και λαμβανομένων υπόψη όλων των ασκούντων εν προκειμένω επιρροή παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και αυτής των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 82 Εν προκειμένω, πρέπει, πρώτον, να υπομνησθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του ζητουμένου

σήματος και του προγενεστέρου σήματος. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προβαίνει σε σύγκριση του ζητουμένου σήματος με τα λοιπά σήματα που επικαλέστηκε η Propamsa προς στήριξη της ανακοπής της (προσβαλλόμενη απόφαση σημεία 14 και 29).

83 Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου σκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης που έλαβε το τμήμα προσφυγών. Ο έλεγχος αυτός πρέπει, συνεπώς, να γίνεται για νομικά ζητήματα που υποβλήθηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, T-133/05, Meric κατά ΓΕΕΑ — Arbora & Ausonia (PAM-PIM'S BABY-PROP), Συλλογή 2006, σ. II-2737, σκέψη 22]. Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του ζητουμένου σήματος και του προγενεστέρου σήματος, χωρίς να είναι απαραίτητο να ληφθούν υπόψη τα λοιπά σήματα που επικαλέστηκε η Propamsa προς στήριξη της ανακοπής της.

84 Λαμβανομένης υπόψη της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας σχετικά με τα προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα και με το κοινό στο οποίο τα προϊόντα αυτά απευθύνονται, πρέπει, δεύτερον, να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών καθόρισε ορθώς, προς τον σκοπό της εξετάσεως της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων, αφενός, τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα εν λόγω σήματα και, αφετέρου, το ενδιαφερόμενο κοινό.

— Επί των προϊόντων που πρέπει να ληφθούν υπόψη προς εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως

85 Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι η απαιτούμενη από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 σύγκριση των προϊόντων πρέπει να αφορά τα προϊόντα που προσδιορίζονται με το κατ' ανακοπή προβαλλόμενο προγενέστερο σήμα και όχι τα προϊόντα για τα οποία χρησιμοποιήθηκε τελικώς το σήμα αυτό, εκτός εάν, κατόπιν αιτήσεως αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος, κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του

κανονισμού 40/94, αποδειχθεί ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνον των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε (προμνησθείσα στη σκέψη 83 απόφαση PAM-PIM'S BABY-PROP, σκέψη 30).

- 86 Στην υπό κρίση περίπτωση, όπως παρατηρήθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η αίτηση αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστερού σήματος υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα για πρώτη φορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών και δικαίως απορρίφθηκε από το τμήμα αυτό ως εκπρόθεσμη. Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών έλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση υπόψη του, προκειμένου να τα συγκρίνει με τα προϊόντα που αφορούσε το ζητούμενο σήμα, όλα τα προϊόντα για τα οποία το προγενέστερο σήμα είχε καταχωριστεί, ήτοι τα «οικοδομικά υλικά».
- 87 Αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα (ανωτέρω σκέψη 43), αυτή η κατηγορία προϊόντων είναι επαρκώς καθορισμένη και, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας των χρησιμοποιούμενων όρων, πρέπει να θεωρηθεί ως καλύπτουσα κάθε υλικό, ακατέργαστο ή ημικατεργασμένο, απαραίτητο ή χρήσιμο για την κατασκευή, καθώς και τα σχετικά απλά προϊόντα που κατασκευάζονται με βάσει τέτοια υλικά.
- 88 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπομνησθεί ότι το προγενέστερο σήμα είναι ισπανικό εθνικό σήμα, το κύρος της καταχώρισεως του οποίου δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση στο πλαίσιο διαδικασίας καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, αλλά αποκλειστικώς στο πλαίσιο διαδικασίας ακυρώσεως κινηθείσας εντός του οικείου κράτους μέλους [προμνησθείσα στη σκέψη 74 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 55, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Απριλίου 2005, T-269/02, PepsiCo κατά ΓΕΕΑ — Intersnack Knabber-Gebäck (RUFFLES), Συλλογή 2005, σ. II-1341, σκέψη 25]. Συνεπώς, εν προκειμένω, τα όργανα του ΓΕΕΑ ήταν υποχρεωμένα να λάβουν υπόψη τους τον κατάλογο των προϊόντων τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα, όπως αυτός καταρτίστηκε κατά την καταχώριση του σήματος αυτού ως εθνικού σήματος.

89 Όσον αφορά, εξάλλου, τα προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, το ΓΕΕΑ μπορεί μόνον να λάβει υπόψη του τον κατάλογο προϊόντων, όπως αυτός περιλαμβάνεται στην αίτηση καταχώρισεως του συγκεκριμένου σήματος, υπό τη μόνη επιφύλαξη τυχόν τροποποιήσεων της αιτήσεως αυτής (προμνησθείσα στη σκέψη 61 απόφαση RIGHT GUARD XTREME sport, σκέψη 33). Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας όσον αφορά τα ειδικά προϊόντα για τα οποία έχει την πρόθεση να χρησιμοποιήσει το ζητούμενο σήμα δεν είναι λυσιτελείς εν προκειμένω, καθόσον η προσφεύγουσα δεν τροποποίησε, σύμφωνα με τις προθέσεις τις οποίες ισχυρίζεται ότι έχει, τον κατάλογο των προϊόντων τα οποία αφορά η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος. Ορθώς, συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση έλαβε υπόψη, προς εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως εν προκειμένω, όλα τα προϊόντα που περιγράφονται στην αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, όπως αυτή τροποποιήθηκε (βλ. ανωτέρω σκέψη 3), την οποία κατάθεσε η προσφεύγουσα.

— Επί του ενδιαφερομένου κοινού

90 Όσον αφορά το κοινό σε σχέση προς το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί εν προκειμένω ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων, πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σύμφωνα με τους οποίους το κοινό στο οποίο απευθύνεται το ζητούμενο σήμα αποτελείται αποκλειστικά από άκρως εξειδικευμένο κοινό, αποτελούμενο, ουσιαστικά, από φορείς τοπικής αυτοδιοικήσεως (βλ. ανωτέρω σκέψεις 49 και 51). Οι ισχυρισμοί αυτοί στηρίζονται στις προθέσεις της προσφεύγουσας ως προς τη χρήση του ζητουμένου σήματος οι οποίες, όπως ήδη παρατηρήθηκε, δεν ασκούν επιρροή.

91 Έτσι, ορθώς η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει, στο σημείο 13, ότι, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως και του προορισμού των προϊόντων τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα, πρέπει να θεωρηθεί ότι το οικείο κοινό απαρτίζεται, συγχρόνως, από ένα εξειδικευμένο κοινό, δηλαδή επαγγελματίες του κατασκευαστικού και επισκευαστικού τομέα, και από το ευρύτερο κοινό, το οποίο περιλαμβάνει τους μέσους καταναλωτές οι οποίοι, όπως παρατηρεί το ΓΕΕΑ, μπορούν να προμηθευτούν τα εν λόγω προϊόντα για να τα χρησιμοποιήσουν για μαστορέματα.

— Επί της συγκρίσεως των προϊόντων

- 92 Προς εκτίμηση της ομοιότητας των προϊόντων τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα, πρέπει, κατά τη νομολογία, να λαμβάνονται υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των επιμάχων προϊόντων, στοιχεία στα οποία περιλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση, ο προορισμός, η χρήση, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 32, και της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), Συλλογή 2005, σ. II-4891, σκέψη 33].
- 93 Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση (σημεία 20 και 22) προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη του, στο πλαίσιο της συγκρίσεως των επιμάχων προϊόντων, το γεγονός ότι τόσο τα προϊόντα τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα όσο και εκείνα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα ήταν προϊόντα δυνάμενα να χρησιμοποιηθούν στην κατασκευή κτιρίων και υποδομών, πράγμα που περιελάμβανε την κατασκευή διαφόρων συστημάτων που χρησιμοποιούν όλα αυτά τα προϊόντα, όπως τα συστήματα σωληνώσεων, επεξεργασίας λυμάτων, πυρασφάλειας και αγωγών ποσίμου ύδατος ή αρδεύσεως. Εφόσον τα προϊόντα αυτά έχουν ίδιο προορισμό και ίδια χρήση στην κατασκευή κτιρίων και υποδομών, ορθώς η προσβαλλόμενη απόφαση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν παρόμοια.
- 94 Το συμπέρασμα της προσβαλλομένης αποφάσεως σύμφωνα με το οποίο τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα είναι συμπληρωματικά είναι επίσης ορθό. Πρέπει, συναφώς, να υπομνησθεί ότι συμπληρωματικά προϊόντα είναι αυτά μεταξύ των οποίων υφίσταται στενή σχέση, υπό την έννοια ότι το ένα είναι αναγκαίο ή σημαντικό για τη χρήση του άλλου, με αποτέλεσμα να είναι δυνατόν να σκεφθούν οι καταναλωτές ότι την ευθύνη κατασκευής των δύο προϊόντων έχει η ίδια επιχείρηση [απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2005, T-169/03, Sergio Rossi κατά ΓΕΕΑ — Sissi Rossi (SISSI ROSSI), Συλλογή 2005, σ. II-685, σκέψη 60, η οποία επικυρώθηκε κατ' αναίρεση με την απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2006, C-214/05 P, Rossi κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2006, σ. I-7057]. Εν προκειμένω, όπως ορθώς παρατηρεί το ΓΕΕΑ, δεν είναι δυνατή η χρησιμοποίησή, στην κατασκευή των μνημονευθέντων στην προηγούμενη σκέψη

συστημάτων, σωλήνων ή συνδέσεων για σωλήνες, προϊόντα τα οποία αφορά το ζητούμενο σήμα, χωρίς να γίνει χρήση των οικοδομικών υλικών που αφορά το προγενέστερο σήμα.

95 Τέλος, επίσης ορθώς, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ελήφθη υπόψη, στο πλαίσιο της συγκρίσεως των προϊόντων τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα, το ότι τα προϊόντα αυτά διατίθενται, κατά κανόνα, από τα ίδια σημεία πώλησεως και μέσω των ιδίων εμπορικών κυκλωμάτων όπως και τα οικοδομικά υλικά. Πρέπει να παρατηρηθεί, συναφώς, ότι, κατά τη νομολογία, αν τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα εμφανίζουν κάποια κοινά στοιχεία, ιδίως καθόσον διατίθενται ενίοτε από τα ίδια σημεία πώλησεως, οι τυχόν διαφορές μεταξύ τους δεν μπορούν να αποκλείσουν, από μόνες τους, το ενδεχόμενο κινδύνου συγχύσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, προμνησθείσα στη σκέψη 94 απόφαση SISSI ROSSI, σκέψη 68).

96 Υπό τις συνθήκες αυτές, το συμπέρασμα της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με το οποίο τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα είναι παρόμοια και συμπληρωματικά, πρέπει να γίνει δεκτό. Η περί του αντιθέτου επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, στο μέτρο που αναφέρεται σε προϊόντα άλλα από αυτά που αφορούν τα εν λόγω σήματα, δεν είναι λυσιτελής και πρέπει να απορριφθεί.

— Επί της συγκρίσεως των σημείων

97 Υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, μπορούν να θεωρηθούν παρόμοια ένα σύνθετο σήμα και ένα άλλο σήμα, πανομοιότυπο ή παρόμοιο προς ένα από τα

στοιχεία που αποτελούν το σύνθετο σήμα, όταν το στοιχείο αυτό είναι το κυρίαρχο στοιχείο στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σήμα. Τούτο συμβαίνει οσάκις το συνθετικό στοιχείο και μόνον αυτό μπορεί να κυριαρχεί στην εικόνα του σήματος αυτού την οποία διατηρεί στη μνήμη του το ενδιαφερόμενο κοινό και, επομένως, όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που αποτελούν το σήμα είναι αμελητέα στο πλαίσιο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί το εν λόγω σήμα [προμνησθείσα στη σκέψη 74 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 33, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2006, T-153/03, Inex κατά ΓΕΕΑ — Wiseman (Παράσταση δέρματος αγελάδας), Συλλογή 2006, σ. II-1677, σκέψη 27]. Όσον αφορά την εκτίμηση του κυρίαρχου χαρακτήρα ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που αποτελούν ένα σύνθετο σήμα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι εγγενείς ιδιότητες εκάστου των συνθετικών στοιχείων σε σύγκριση με τις εγγενείς ιδιότητες των άλλων στοιχείων. Επιπλέον και επικουρικός, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η σχετική θέση των διαφόρων συνθετικών στοιχείων στη διάταξη των στοιχείων του σύνθετου σήματος (προμνησθείσα στη σκέψη 74 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 35).

- 98 Εν προκειμένω, δικαίως η προσβαλλόμενη απόφαση θεώρησε, στο σημείο 14, ότι ο όρος «ram», μοναδικό λεκτικό στοιχείο του προγενεστέρου σήματος, γραμμένος συγχρόνως από αριστερά προς τα δεξιά και από επάνω προς τα κάτω, συνιστούσε το κεντρικό και κυρίαρχο στοιχείο του προγενεστέρου σήματος. Πράγματι, το στοιχείο αυτό καταλαμβάνει κεντρική θέση στο προγενέστερο σήμα και προσελκύει την προσοχή του καταναλωτή ο οποίος κοιτάζει το σήμα αυτό, παραμερίζοντας τα άλλα στοιχεία του ίδιου σήματος, όπως το έγχρωμο φόντο και το ελλειψοειδές πλαίσιο, που είναι σαφώς δευτερεύουσας και παρεπόμενης σημασίας.
- 99 Εφόσον το κυρίαρχο στοιχείο «ram» του προγενεστέρου σήματος είναι πανομοιότυπο με το πρώτο μέρος του ζητούμενου σήματος PAM PLUVIAL, η προσβαλλόμενη απόφαση έκρινε ότι τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα εμφάνιζαν οπτική και ακουστική ομοιότητα. Ασφαλώς τα σήματα αυτά διέφεραν λόγω της παρουσίας, στο ζητούμενο σήμα, του όρου «pluvial». Ωστόσο, ο όρος αυτός αποτελεί δευτερεύον και επικουρικό στοιχείο του τελευταίου αυτού σήματος, λόγω της σημασίας του στην ισπανική γλώσσα, η οποία είναι η ίδια και στη γαλλική. Η σημασία αυτή ωθεί το κοινό να θεωρήσει τον όρο αυτόν ως ένδειξη σχετική με τα προϊόντα τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα, ότι δηλαδή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για όμβρια ύδατα ή υπό συνθήκες βροχής. Για τους λόγους αυτούς, η προσβαλλόμενη απόφαση κατέληξε, στο σημείο 17, ότι η οπτική και ακουστική ομοιότητα των

κυρίαρχων λεκτικών στοιχείων των αντιπαραβαλλομένων σημάτων υπερίσχυε των οπτικών και ακουστικών διαφορών τους, που οφείλονται στο ότι το ζητούμενο σήμα περιέχει το παρεπόμενο στοιχείο «pluvial».

100 Και αυτό το συμπέρασμα πρέπει να γίνει δεκτό. Πράγματι, το λεκτικό στοιχείο «ram» αποτελεί επίσης το κυρίαρχο στοιχείο του ζητουμένου σήματος, λόγω της σύντομης και εύκολης να απομνημονευθεί μορφής του, της ελλείψεως ιδιαίτερης σημασίας στην ισπανική γλώσσα, διαπιστωθείσας με την προσβαλλόμενη απόφαση και μη αμφισβητηθείσας από την προσφεύγουσα, του γεγονότος ότι βρίσκεται στην αρχή του ζητουμένου σήματος, δηλαδή σε μια θέση στην οποία ο μέσος καταναλωτής δίνει γενικώς μεγαλύτερη προσοχή (προμνησθείσα στη σκέψη 83 απόφαση PAM-PIM'S BABY-PROP, σκέψη 51).

101 Λαμβανομένου υπόψη του ότι, στην ισπανική γλώσσα, ο όρος «ram» στερείται σημασίας, ορθώς επίσης η προσβαλλόμενη απόφαση κατέληξε, στο σημείο 15, ότι δεν ήταν δυνατή εν προκειμένω η εννοιολογική σύγκριση των αντιπαραβαλλομένων σημάτων. Όπως διαπίστωσε η προσβαλλόμενη απόφαση, το ότι ο όρος «pluvial» έχει κάποια σημασία στην ισπανική γλώσσα δεν αρκεί ώστε να αποδοθεί στο ζητούμενο σήμα ένα ιδιαίτερο εννοιολογικό περιεχόμενο, λόγω του δευτερεύοντος και παρεπομένου χαρακτήρα αυτού του μέρους του ζητουμένου σήματος.

102 Η τελευταία αυτή σκέψη δεν ανατρέπεται από τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το λεκτικό σημείο «ram» εκλαμβάνεται ως αναφορά στην εταιρική επωνυμία της (βλ. ανωτέρω σκέψη 56). Όπως ορθώς παρατηρείται στην προσβαλλόμενη απόφαση, ο προβαλλόμενος σύνδεσμος μεταξύ της επωνυμίας —τόσο της παλαιάς όσο και της σημερινής— της προσφεύγουσας και του λεκτικού στοιχείου «ram» δεν είναι προφανής και ουδόλως αποδείχθηκε από την προσφεύγουσα. Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν γίνει δεκτό ότι το λεκτικό στοιχείο «ram» μπορεί να εκληφθεί ως αναφερόμενο στην προσφεύγουσα, καμία εννοιολογική διαφορά μεταξύ των δύο αυτών σημάτων δεν αποδεικνύεται βάσει αυτής της περιστάσεως,

καθόσον αυτό το λεκτικό στοιχείο απαντάται και στο προγενέστερο σήμα.

- 103 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε, στο σημείο 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα αντιπαραβαλλόμενα σήματα ήταν σφαιρικής παρόμοια.

— Επί της συνολικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως

- 104 Λαμβανομένης υπόψη της ομοιότητας των αντιπαραβαλλομένων σημάτων και των προϊόντων τα οποία αφορούν, καθώς και της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ των στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη προς εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να συναχθεί —όπως συνήγαγε και το τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση (σημείο 28)— ότι υφίσταται εν προκειμένω κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 105 Η παρουσία, στο ζητούμενο σήμα, του όρου «pluvial» δεν αποκλείει τον κίνδυνο αυτόν, δεδομένου ότι, όπως ορθώς παρατηρείται στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το στοιχείο αυτό μπορεί να οδηγήσει τον μέσο καταναλωτή να υποθέσει ότι το ζητούμενο σήμα είναι παράγωγο ενός κύριου σήματος «ram» και προσδιορίζει μια ειδική σειρά εντασσόμενη στην «οικογένεια σημάτων RAM». Πράγματι, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι χρησιμοποιεί συστηματικά για τα διάφορα προϊόντα της σήματα παραγόμενα από την κοινή ρίζα «ram» (βλ. ανωτέρω σκέψη 58) ενισχύει το συμπέρασμα αυτό.
- 106 Τέλος, το επιχείρημα που αντλείται από το ότι το οικείο κοινό συνδέει το λεκτικό στοιχείο «ram» με την προσφεύγουσα, λόγω της υποτιθέμενης φήμης της, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ευδοκιμήσει. Πράγματι, πέραν του ότι τα παραρτήματα 13 έως 15 της προσφυγής, τα οποία η προσφεύγουσα επικαλείται προς απόδειξη αυτής της υποτιθέμενης συσχέτισεως, εξαιρέθηκαν από τη συζήτηση

για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στις σκέψεις 18 έως 19, μια τέτοια συσχέτιση, ακόμα και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, ουδόλως αποκλείει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως στην υπό κρίση περίπτωση, εφόσον το ενδιαφερόμενο κοινό θα μπορούσε να οδηγηθεί να πιστεύσει ότι τα προϊόντα τα οποία προσδιορίζονται από το προγενέστερο σήμα προέρχονται από την προσφεύγουσα.

- 107 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί, όπως και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 108 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) **Καταδικάζει την προσφεύγουσα, Saint-Gobain Pam SA, στα δικαστικά έξοδα.**

Βηλαράς

Dehousse

Šváby

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαρτίου 2007.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

M. Βηλαράς